

Onderhuids

vrouw, van binnen ben je bont en blauw
maar van buiten oogverblindend
een dagdroom in de schemering
maar de nachtmerrie blijft bindend

ik zou graag bij je waken
als je even je ogen dicht
m'n hand op je voorhoofd
tot het straks weer licht

vrouw, je hoeft je niet te schamen
we kennen ze allemaal
de beloftes en mooie verhalen
jouw blijven is geen falen

het is het monster onder je bed
en er bestaat geen plek, ver genoeg
soms zou je willen dat het leven 'm simpel-weg-joeg

vrouw met de lange adem
als je wakker wordt
bewegen we hemel en aarde
net zo lang tot het stopt

angst leeft in eenzaamheid
maar dit hoef je niet alleen
laten we erover praten
en niet langer eromheen

Charlotte de Raad
Stadsdichter van Hilversum

